

Vígh László

Magyarszerdahely, 1950. február 6.

Okleveles vegyész

Az MTA SZBK Biokémiai Intézet igazgatója: 1994 – 2003

Vígh László 1950-ben a Zala megyei Magyarszerdahelyen született, a nagykanizsai Landler Jenő Gimnáziumban érettségizett.

Kutatóvegyész diplomával munkásságát a hetvenes évek közepétől néhai Farkas Tibor (az USA Nemzeti Akadémiájának külső, az MTA-nak rendes tagja) tanítványaként a Szegedi Biológiai Kutatóközpont (SZBK) Biokémiai Intézetében kezdte, ahova a JATE tudományos diákkörös vegyész hallgatójaként került 1973-ban. 1975-től az Intézet tudományos ösztöndíjas gyakornoka, jelenleg kutatóprofesszora. 1986-tól vezet önálló kutatócsoportot (Molekuláris Stresszbiológia Csoport), 1991-ben védte meg a biológiai tudományok doktora címet.

1994-2003 között az SZBK Biokémiai Intézetének igazgatója. 2001-től 2004-ig az SZBK innovációs, 2008-tól pedig a stratégiai ügyekért felelős főigazgató helyettese. 2004-től az MTA levelező tagja, 2010-től rendes tagja. 2005-től a Szegedi Tudományegyetem címzetes egyetemi tanára illetve a Szegedi Akadémiai Bizottság (SZAB) alelnöke. 2 doktori iskola alapító tagja. 2012-ben Gábor Dénes Díjban részesült.

Az 1997-ben alapított Straub Örökség Alapítvány kuratóriumi elnöke. Az Alapítvány legsikeresebb kezdeményezése a szegedi "Középiskolás Élettudományi Kutatótábor" mozgalom elindítása, illetve a szegedi régió tudásbázisára alapozott technológia transzfer és inkubátorház koncepciók kidolgozása. 1997-2003 között egy amerikai-magyar gyógyszerkutató-fejlesztő vállalat (Biorex-Rt) Igazgatóságának tagja.

Vígh László a debreceni Joó Ferenc akadémikussal együttműködve világviszonylatban is egyedülálló módszert vezetett be a membránlipidek telítettsége ill. a membránfluiditás hidrogénező katalizátorokkal történő programozott változtatására. Ezen kutatásaiért Vígh és Joó 1998-ban Széchenyi díjat kaptak. Vígh László munkásságának kiemelkedő állomása az un. „membrán termoszenzor” hipotézis megalkotása (1993). Csoportjával jelenleg is a sejtmembránok lipidmátrixához köthető stressz-érzékelés és -szignalizáció folyamatát, illetve a molekuláris chaperon tulajdonságú stressz-fehérjék működését, azok gyógyszeripari alkalmazásának lehetőségeit tanulmányozza.

Hosszabb külföldi tanulmányúton (összesen 6 évig) vett részt a hollandiai Groningeni Állami Egyetemen (postdoc), a párizsi Pierre és Marie Curie Egyetemen (vendégprofesszor), a Texasi Állami Egyetemen Austinban, az okazaki National Institute of Basic Biology kutató központban Japánban (vendégprofesszor) illetve legutóbb a Kaliforniai Egyetemen, Santa Cruzban (UCSC).

Közleményeinek száma kb. száznyolcvan, szabadalmainak száma kb. 30, összesített impakt faktora kb. 520, összes idézettsége kb. 6500.